

Sygn. akt V Ca 1797/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Fronczak (spr.)
Protokolant:	Protokolant sądowy stażysta Agata Jabłońska

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego (...)w Warszawie

z dnia 3 stycznia 2010 r., sygn. akt II Cupr 228/10

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo w stosunku do A. K. oddala i eliminuje z jego treści punkt II;

2. zasądza od Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w W. na rzecz A. K. kwotę 567 (pięćset sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1797/11

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

Apelacji pozwanej A. K. nie można odmówić słuszności, jednak stanowisko to Sąd odwoławczy opiera na swym przekonaniu o konieczności odmiennej – niż to uczynił Sąd I instancji – ocenie zarzutu pozwanej co do nadużywania przez powodową Spółdzielnię prawa przez popieranie przedmiotowego powództwa przeciwko niej.

Ocena ta stała się też aktualną dopiero na etapie postępowania apelacyjnego, gdy zostało wykazane, że spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego znajdujące się w zasobach powodowej Spółdzielni zostało już ostatecznie przekształcone w dwa odrębne prawa, z których poszczególne przypadły każdemu z byłych małżonków K.

(postanowienie wydane w sprawie o podział majątku wspólnego z dnia 29 czerwca 2011r., sygn. akt II Ns 931/08 – k. 115-118 akt sprawy).

Należy przy tym zaznaczyć, że inne zarzuty apelacji nie znalazły akceptacji Sądu Okręgowego, który stoi na stanowisku, że Sąd I instancji nie dopuścił się uchybień, czy to w zakresie prawa materialnego, czy procesowego, o których twierdzi się w apelacji pozwanej.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił również tych zarzutów i nowych tez, które na etapie postępowania apelacyjnego zostały zgłoszone z uchybieniem normie art. 505⁹ § 2 kpc.

Zdaniem Sądu Okręgowego jednakże, dalsze podtrzymywanie przez SBM (...) żądania pozwu – opieranego na solidarności dłużników – wobec A. K. pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i winno być uznane za nieuzasadnione aktualnymi okolicznościami sprawy, swoiste nękanie osoby faktycznie nieodpowiedzialnej za wygenerowanie dłużnej należności dochodzonej w tym postępowaniu.

Należy podkreślić, że – a zostało to też dostrzeżone przez Sąd Rejonowy orzekający w tej sprawie, ale i inne Sądy, które wydawały orzeczenia w sprawach dotyczących wcześniejszych należności z tego samego tytułu dochodzonych przez SBM (...) – to sama powodowa Spółdzielnia przyczyniła się do powstania sytuacji, w której przez wiele lat istniały faktycznie dwa odrębne lokale mieszkalne, ale będące jednością jako przedmiot prawa spółdzielczego, niedochowując należytej staranności w zakresie odebrania niewadliwych oświadczeń woli od byłych małżonków w przedmiocie ustanowienia dwóch odrębnych spółdzielczych praw do lokali.

Nie może również budzić wątpliwości, że powodowa Spółdzielnia była cały czas świadoma tego, że zadłużenie w opłatach obciążających dane spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu wynikało z uchylania się od partycypowania w tych opłatach przez W. K., zaś A. K. regularnie dokonywała wpłat części należności, które odnosiła do obciążenia faktycznie wydzielonego lokalu, który ona zajmowała.

Spółdzielnia dysponuje tytułem egzekucyjnym wydanym przeciwko W. K., który winien być realizowany w drodze przymusu komorniczego, jeśli dłużnik ten uchyla się od spełnienia zasądzonego świadczenia, które to w rzeczywistości pozostaje właśnie w faktycznym związku z osobą tego dłużnika.

Ponieważ obecnie dłużnik ten uzyskał odrębne spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, powodowa Spółdzielnia nie może zasadnie twierdzić, że nie ma on majątku, z którego mogłaby się zaspokoić, tym bardziej, że nie wykazywano nawet wcześniejszych prób uzyskania zrealizowania świadczenia przez W. K..

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał, że – w świetle normy art. 5 kc – kierowanie żądania pozwu wobec pozwanej nie zasługuje na ochronę prawną.

Dlatego też Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 1 kpc, odpowiednio zmienił zaskarżony wyrok przez oddalenie powództwa wobec A. K. i uchylając decyzję co do obciążenia jej kosztami procesu.

O kosztach procesu w instancji odwoławczej orzeczono na podstawie art. 98 kpc.